

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید فطر

۱ اردیبهشت ۱۴۰۲

سلام بر فطر و طلوع خورشیدش که نوید آمدن عیدی را می‌دهد که دل‌های عاشق بر سر سفره‌اش به مهمانی آمده‌اند. چشمان اشک‌باری که پروردگار خویش را در آنچه فرمان داده اطاعت نموده و جانشان را به طعام ملکوتی آراسته‌اند. اینک آمده‌اند تا شکر این مهمانی عظیم را با نماز و استعاذه به درگاه ملکوتی‌اش به پایان ببرند. چه ساعات با شکوهی. فرشتگان فطر به روزه‌داران می‌نگرند. چه کسی توانسته تا شب قدرش را به دولتی پیوند بزند که اینک در محضرش به نماز نشسته است. لب‌هایش را از سخن گفتن فروبسته تا با شعله‌های دلش با امامش گفتگو کند:

مولای من، روزهای عمرم در گذر ایام می‌گذرد. به خود می‌نگرم. حقیقت جانم را در آیینی دولتی می‌بینم که پروردگارم برایم ذخیره فرموده و من در هیاهوی وجودی که هزاران افسون از دنیایی که به آن دل‌بسته‌ام را در جست‌وجوی این نعمت الهی هستم. باطل‌های وجودم در شعله‌ی هوس‌های نفس اماره مانع رسیدن انوار حق بر سرزمین سوخته‌ی جانم می‌شود. اکنون آمده‌ام تا با باران رحمت پروردگارم دانه‌ی عشق را در کشتزار جانی بکارم که به وعده‌های قرآن کریم دل‌بسته است؛ پس یاریم فرما تا قدردان نعمتی باشم که خود فرمودی خداوند از آن رو که شما را هدایت فرموده بر شما منت می‌گذارد و من سجاده‌ی شکر گشوده‌ام تا سپاس نعمت ماهی را به جا آورم که به عمرم برکت بخشید تا به فطر برسم. همان فطری که سال‌های عمرم را در انوارش گذرانده‌ام، به طلوع و غروبش رسیده‌ام و باز منتظر فطر دیگری شده‌ام که از راه برسد و من صاحب این روز بزرگ را بخوانم:

ای روزه‌دار حقیقی عالم جانم در فراق شما پاره پاره گردید. به فریاد زمانی برسید که کفر و نفاق جان مردمان را به مانند صیادی ماهر در بند اسارت خویش می‌گیرد. پرده‌های حیا دریده شده، حرام‌ها حلال شده و همگان به طرف سیاه‌چالی در حرکت‌اند که سقوط در آن بسیار برایشان دلپذیر است و ما دست تمنا و امیدمان را

به طرف مائدهای می‌گشاییم که هم اکنون بر سر سفره‌اش مهمان هستیم تا بار دیگر گدایان دولتش را به لطف و مرحمت خویش از نعمت فطر محروم نفرمایند و زبان‌های خاموش را به ذکر وجود مقدسشان گویا کنند به ندای:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com